

ارائه رابطه تحلیلی برآورد غلظت آلاینده در پارکینگ‌های بسته و بیان پیشنهادات اصلاحی جهت بهبود مقررات ملی ساختمان

جواد امنیان^۱، مهدی معروف^{۲*}

۱- دانشجوی دکتری، مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

۲- استاد، مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

* تهران، صندوق پستی ۱۴۱۱۵-۱۴۳

چکیده

غلظت میانگین منوکسیدکربن، پارامتر با اهمیتی برای طراحی تهویه در پارکینگ‌های بسته است. با استفاده از تخمین اولیه غلظت منوکسیدکربن و بررسی کارایی خروجی آلاینده، می‌توان سیستم تهویه‌ای با کمترین صرف انرژی و کیفیت هوای مناسب طراحی نمود. در این مقاله با استفاده از اصل بقای جرم و استفاده از تعریف کارایی خروجی منوکسیدکربن، رابطه‌ای تحلیلی برای تخمین میزان غلظت منوکسیدکربن بدست آمده است. این رابطه تغییرات غلظت منوکسیدکربن با زمان را با استفاده از پارامترهای عملکردی اصلی پارکینگ تخمین می‌زند. با توجه به فیزیک حاکم بر جریان هوا، افزایش کیفیت هوای در پارکینگ با کاهش تعداد ماشین‌های روشن و میزان دی‌آلدگی خروجی از اگزوز ماشین و افزایش حجم پارکینگ و میزان هوای تهویه حاصل می‌شود. این رفتار با استفاده از رابطه تحلیلی بیان شده در این مقاله، همخوانی دارد. رابطه حاصل از این مقاله می‌تواند به عنوان میاری جهت برآورد غلظت منوکسیدکربن و بهبود طراحی سیستم تهویه مورد استفاده قرار گیرد. مقایسه نتایج حاصل از این رابطه تحلیلی با نتایج اندازه‌گیری‌ها و حل‌های عددی موجود، بیانگر دقت خوب این رابطه است. همچنین با استفاده از رابطه فوق اثر تغییرات الگوی جریان بر میزان کاهش مصرف انرژی در یک پارکینگ طبقاتی بیان شده است. در ادامه رویکرد استاندارد ملی به طراحی تهویه پارکینگ‌ها بیان شده و پیشنهادات اصلاحی لازم جهت بهبود آن بیان گردیده است.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل

دریافت: ۰۸ دی ۱۳۹۵

پذیرش: ۱۵ بهمن ۱۳۹۵

ارائه در سایت: ۰۴ اسفند ۱۳۹۵

کلید واژگان:

بخش آلدگی

رابطه تحلیلی

افزایش غلظت آلاینده

فیزیک جریان هوا

استاندارد تهویه

Offering an analytical relation for estimation of pollution in enclosed parking lots and expressing the corrective suggestions for improving national building regulations of Iran

Javad Amnian, Mehdi Maerefat*

Mechanical Engineering, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran
* P.O.B. 14115-143 Tehran, Iran, maerefat@modares.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper

Received 28 December 2016

Accepted 03 February 2017

Available Online 22 February 2017

Keywords:
Pollution dispersion
analytical relation
pollution increasing
the physic of air flow
ventilation standard

ABSTRACT

The CO concentration is an important parameter for design of ventilation systems in enclosed parking lots. By using the initial estimation of CO concentration and investigating the CO removal effectiveness, the ventilation system with low energy consumption and high indoor air quality could be designed. In this paper, by using the principle of mass conservation and the definition of CO removal effectiveness, an analytical relation for estimation of CO concentration is obtained. This relation estimates the variation of CO with time by using the main functional parameters of parking lot. In spite to the physics of flow, the increase in air quality is obtained by reducing the idle cars and the mass flow rate of CO exhausted from these cars and increasing the parking lot volume and the ventilation flow. This trend is consistent with the proposed relation of this paper and so the results of this paper could be used as the criteria for estimation of CO concentration and enhancement of ventilation system design. The comparison between results of the proposed relation and experimental and numerical results represents good accuracy of proposed relation. Furthermore, the amount of energy reduction by enhancing the flow pattern is expressed by using the proposed relation of this paper. In the last section, the approach of different standards is expressed and the modifying suggestions for enhancement of them are expressed.

شده است. مهم‌ترین چالش موجود در پارکینگ‌های بسته مدیریت کیفیت امروزه استفاده از پارکینگ‌های بسته باعث ایجاد نیازها و چالش‌های جدیدی هوا و تهویه آلدگی می‌باشد [۱]. رویکرد استانداردها به مبحث آلدگی در

۱- مقدمه

Please cite this article using:

J. Amnian, M. Maerefat, Offering an analytical relation for estimation of pollution in enclosed parking lots and expressing the corrective suggestions for improving national building regulations of Iran, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 17, No. 2, pp. 385-392, 2017 (in Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

2- ارائه رابطه تحلیلی افزایش غلظت آلینده با زمان

در این مقاله منوکسیدکربن به عنوان آلینده اصلی در محاسبات در نظر گرفته شده است، زیرا سرعت پایین مашین ها در پارکینگ [3] باعث تولید منوکسیدکربن فراوانی شده و به همین دلیل استانداردها، میزان هوای تهویه را بر اساس حد مجاز منوکسیدکربن تعیین می کنند [7,6,4]. در صورتی که رابطه تحلیلی بین افزایش غلظت منوکسیدکربن و زمان بدست آید، می توان تخمین مناسبی از میزان غلظت منوکسیدکربن با استفاده از حجم هوای تهویه و میزان منوکسیدکربن تولیدی در پارکینگ داشته و در نتیجه میزان هوای تهویه را بهبود بخشد. از طرفی در صورتی که در رابطه تحلیلی افزایش غلظت منوکسیدکربن، الگوی جریان هم وجود داشته باشد (یا کارایی خروجی منوکسیدکربن)، درک بهتری از میزان منوکسیدکربن موجود در پارکینگ بدست آمده و در نتیجه می توان قبل از حل جریان به صورت عددی، ترکیب تجهیزات تهویه را به گونه ای انتخاب نمود تا بهترین کارایی و در نتیجه کمترین حد منوکسیدکربن ممکن در پارکینگ متوجه شود.

در این مقاله رابطه افزایش غلظت منوکسیدکربن با زمان و دیگر پارامترهای عملکردی در پارکینگ های بسته به روش تحلیلی بدست آمده است. بدین منظور کل فضای پارکینگ به صورت یک حجم کنترل و بدون وجود منوکسیدکربن در لحظه صفر فرض شده است. با توجه به قانون بقای جرم، نرخ تغییرات منوکسیدکربن در هر زمان در حجم کنترل برابر با تفاضل نرخ منوکسیدکربن تولیدی از اگزوز ماشین ها و نرخ منوکسیدکربن خروجی از پارکینگ است.

$$\text{نرخ CO خروجی} - \text{نرخ تولید CO} = \text{تغییرات CO}$$

این الگو به صورت پارامتری و کمی در رابطه (1) بیان شده است:

$$\frac{dC}{dt} = \frac{nm}{V} - \frac{ACH}{60} C_{\text{exit}} \quad (1)$$

در پارامترهای بیان شده در رابطه (1)، غلظت منوکسیدکربن شامل C و C_{exit} بصورت ppm بیان می شوند که به صورت نسبت حجم منوکسیدکربن به حجم کل تعریف شده و علاوه بر بعد است. همچنین دو پارامتر t و n بیانگر زمان بر حسب دقیقه (min) و تعداد ماشین های روشن موجود در پارکینگ هستند. پارامترهای m و V به ترتیب بیانگر دبی حجمی منوکسیدکربن خروجی از اگزوز ماشین ها (m^3/min), حجم پارکینگ (m^3)، و تعداد تعویض هوا (1/hr) هستند. بنابراین همه جمله های رابطه (1) دارای بعد یکسان می باشند.

رابطه (1) به صورت یک معادله دیفرانسیل ساده است. در این حالت مقدار سمت چپ بیانگر تغییرات منوکسیدکربن و مقدار سمت راست بیانگر یک مقدار ثابت است. در صورتی که این معادله حل شود، مقدار غلظت منوکسیدکربن به صورت یکتابع خطی با زمان بدست می آید که از نظر فیزیکی به معنی افزایش غلظت منوکسیدکربن با زمان می باشد. این رفتار در واقعیت برقرار نیست، زیرا منوکسیدکربن تولیدی در پارکینگ در صورت وجود دریچه های خروجی آلینده به سمت بیرون هدایت شده و در نتیجه افزایش آن با زمان به صورت خطی نخواهد بود. همچنین با توجه به

جدول 1 مقادیر کارایی خروجی آلینده بر حسب نوع جریان
Table 1 The quantity of according to flow regime

کارایی خروجی آلینده (γ)	رژیم جریان
$0 < \gamma < 1$	جریان اتصال کوتاه
$\gamma = 1$	جریان اختلاطی
$\gamma > 1$	جریان جابجایی

پارکینگ های بسته، کنترل حد آلینده با استفاده از جریان هوای تهویه می باشد [5-2]. استانداردها میزان آلینده های موجود در پارکینگ های بسته را به صورت مقدار متوسط در بازه های زمانی معلوم بیان می کنند و میزان آلینده های موجود در پارکینگ در بازه های زمانی معلوم ملاک تصمیم گیری استانداردها راجع به کیفیت هوا می باشد [7,6,4]. با توجه به این رویکرد بدست آوردن روشی که توانایی تخمین غلظت منوکسیدکربن در بازه های زمانی مختلف را داشته باشد، کمک زیادی به ارزیابی کیفیت هوای پارکینگ می نماید. برای ارزیابی کیفیت هوای پارکینگ می توان از دو روش حل عددی و تحلیلی استفاده نمود. در حالت کلی حل عددی با انجام حجم زیادی از محاسبات، توانایی مشاهده جزئیات ریز جریان ها و آلوودگی را داشته و برای مقاصد طراحی مورد استفاده قرار می گیرد در حالی که حل تحلیلی با استفاده از پارامترهای اصلی عملکردی قادر به تخمین سریع میزان آلینده های موجود در پارکینگ می باشد.

علاوه بر تخمین میزان آلینده ها، اثر کیفیت سیستم تهویه بر حجم آلینده ها هم موضوعی مهم است. کیفیت سیستم تهویه در پارکینگ های بسته با استفاده از پارامتر کارایی خروجی آلینده مورد بررسی قرار می گیرد. کارایی خروج منوکسیدکربن به صورت نسبت تمرکز متوسط منوکسیدکربن در محل دریچه های خروجی پارکینگ به تمرکز متوسط آن در فضای داخلی پارکینگ تعریف می شود [8]. جریان موجود در پارکینگ با توجه به مقدار کارایی خروجی آلینده به سه دسته مطابق با جدول 1 تقسیم می گردد.

- جریان اتصال کوتاه به معنی رود و خروج هوای تهویه بدون اثر گذاری بر آلینده موجود در پارکینگ می باشد.

- در جریان اختلاطی، میزان غلظت آلینده مخلوط با هوا در کل فضای پارکینگ یکسان است. در این حالت غلظت آلینده موجود در فضای پارکینگ لزوماً کمتر از حد مجاز استاندارد نیست.

- در حالت جریان جابجایی، غلظت آلینده در محل خروجی ها بیش از متوسط پارکینگ است. بنابراین غلظت آلینده در همه فضای پارکینگ کاهش یافته است [8].

حل تحلیلی مناسب باید توانایی بررسی اثر کیفیت سیستم تهویه بر تغییرات غلظت آلینده را داشته باشد، زیرا کیفیت سیستم تهویه و رژیم جریان پارامتری به شدت بر حجم آلینده موجود در پارکینگ، تأثیرگذار است. در پژوهش ها و مقاله های موجود، رابطه ای تحلیلی با توانایی پیش بینی میزان غلظت آلینده ناشی از روش بدن ماشین در پارکینگ های بسته بزرگ بیان نشده است. تها ها و همکاران رابطه ای تجربی بین حجم ترافیک و میزان آلینده در پارکینگ های بسته پیشنهاد داده اند [9].

تخمین میزان غلظت آلینده با توجه به رابطه های عملکردی پارکینگ از جمله میزان هوای تهویه، کارایی خروجی هوای آلوود، حجم پارکینگ و تعداد ماشین های روشن باعث اتخاذ رویکرد مناسب در انتخاب سیستم تهویه، کاهش میزان آلینده و کاهش مصرف انرژی خواهد شد. بدین منظور در این مقاله با استفاده از یک روش تحلیلی، رابطه ای که مبتنی بر پارامترهای عملکردی پارکینگ بوده بدست آمده و با نتایج تجربی حاصل از مقالات موجود مقایسه خواهد شد. از طرفی با استفاده از رابطه بدست آمده می توان میزان کارایی سیستم تهویه جهت خروج آلوودگی را بهبود بخشد. همچنین از رابطه فوق می توان به عنوان پایه ای جهت برآورد میزان آلوودگی در پارکینگ های بسته استفاده نمود. همچنین پس از بدست آوردن رابطه تحلیلی افزایش غلظت آلینده با استفاده از پارامترهای عملکردی، پیشنهادات اصلاحی جهت بهبود استاندارد ملی هم بیان شده است.

ساعت را شامل می شود [11,6-4]. با توجه به رابطه (6) در صورت افزایش تعداد ماشین های روشن و کاهش حجم پارکینگ، میزان غلظت منوکسیدکربن میانگین در پارکینگ افزایش خواهد یافت. این پدیده با فیزیک جریان آلودگی در پارکینگ ها همخوانی دارد. افزایش تعداد ماشین های روشن بیانگر افزایش منوکسیدکربن ورودی به پارکینگ بوده و در شرایطی که بقیه پارامترها ثابت باشند، غلظت منوکسیدکربن در پارکینگ افزایش خواهد یافت. همچنین کاهش حجم پارکینگ باعث می شود که تعداد ذرات منوکسیدکربن بیشتری در هر واحد اندازه گیری قرار گرفته و در نتیجه غلظت منوکسیدکربن افزایش یابد. پارامترهای بیان شده در رابطه (6)، دارای بارهای متفاوتی بوده و قابلیت کاهش یا افزایش تا مقادیر محدود را دارند. حد بالا و پایین این پارامترها در ادامه بیان شده است.

- حد بالا و پایین دی منوکسیدکربن خروجی از اگزوژ (̄m) در حالت استارت سرد به ترتیب برابر با 0.00326 و 0.017 مترمکعب بر دقیقه و در حالت گرم متور بین 0.0017 تا 0.003 مترمکعب بر دقیقه است [4].
- حد مجاز میانگین منوکسیدکربن در پارکینگ های بسته در بازه زمانی 1 ساعته برابر با ppm 35 است [4].

3- مقایسه رابطه ارائه شده با نتایج مقالات موجود

جهت بررسی دقیق رابطه ارائه شده نیاز است که میزان غلظت بدست آمده از این رابطه ها با غلظت بدست آمده توسط دیگر مقالات مورد بررسی قرار گیرد.

الف- مدل کاملاً اختلاطی : چو [12] با استفاده از مدل کاملاً اختلاطی میزان غلظت منوکسیدکربن را در پارکینگ های با حجم های مختلف بدست آورده است. پارکینگ های در نظر گرفته شده توسط چو دارای حجم های مختلف بوده و مشخصات جریان ها در آنها متفاوت می باشد. دی جمی منوکسیدکربن در پارکینگ های مورد بررسی چو برابر با 0.4 لیتر بر ثانیه می باشد. در ابتدا چو میزان غلظت منوکسیدکربن را برابر پارکینگی با حجم 1000 مترمکعب و 6 تعویض هوا بدست آورده است. میزان غلظت منوکسیدکربن با استفاده از مدل کاملاً اختلاطی در زمان های 10 دقیقه و 1 ساعت به ترتیب برابر با 152 و 240 ppm بدست آمده است. رابطه (5) مقادیر منوکسیدکربن را در زمان های 10 دقیقه و 1 ساعت به ترتیب برابر با 43 و 238.6 ppm نتیجه می دهد. از طرفی مقدار متوسط منوکسیدکربن در پارکینگ در بازه یک ساعته با استفاده از مدل کاملاً اختلاطی برابر با 215ppm و با استفاده از رابطه (6) برابر با 200 ppm بدست می آید. نتایج بررسی چو در دیگر پارکینگ های مورد بررسی در جدول 2 نمایش داده شده است. لازم به ذکر است که هوای تهویه در همه پارکینگ های جدول 2 برابر با 6 تعویض هوا و دی جمی منوکسیدکربن 0.4 لیتر بر ثانیه می باشد. همان گونه که نتایج موجود در جدول 2 بیان می کند، رابطه (6) در محاسبه غلظت منوکسیدکربن دارای دقت مناسبی است. همه پارکینگ های بیان شده در پژوهش چو دارای رژیم جریان اختلاطی هستند. در بخش بعدی بیان شده است که با استفاده از تغییر رژیم جریان به جریان جابجایی می توان میزان غلظت منوکسیدکربن را کاهش داد.

ب- پژوهش تجربی چان و چو [8]: چان و چو میزان غلظت منوکسیدکربن در چندین پارکینگ مختلف را با اندازه گیری تجربی بدست

پژوهش های پیشین [10]، گذر زمان باعث بالا شدن بین جریان هوای تهویه و منوکسیدکربن تولیدی در پارکینگ شده و در نتیجه غلظت منوکسیدکربن با گذر زمان به سمت مقدار نسبتاً ثابتی میل می کند. بنابراین رابطه (1) نیاز به اصلاح دارد. جهت اصلاح رابطه فوق و فیزیکی شدن رفتار جریان، از تعریف کارایی خروجی آلاینده در این مقاله استفاده شده است. جمله آخر از سمت راست رابطه (1) را می توان با استفاده از این تعریف اصلاح نمود. بنابراین میزان منوکسیدکربن خروجی از پارکینگ با استفاده از تعریف کارایی خروجی منوکسیدکربن به صورت رابطه (2) تعریف می شود.

$$(2) C_{exit} = \xi C$$

به عبارتی میزان منوکسیدکربن خروجی از دریچه های خروجی هوای آلوده با استفاده از حاصلضرب کارایی خروجی منوکسیدکربن و غلظت متوسط منوکسیدکربن درون پارکینگ بدست می آید. یکی از نوآوری های مقاله حاضر، استفاده از مقدار کارایی خروجی منوکسیدکربن کربن در رابطه بقای جرم و معادله دیفرانسیل (1) می باشد. با استفاده از این نوآوری، رابطه (1) به صورت رابطه (3) بیان خواهد شد.

$$(3) \frac{dC}{dt} = \frac{n\dot{m}}{V} - \frac{ACH}{60} \xi C$$

همان گونه که مشاهده می شود، با استفاده از تعریف کارایی خروجی منوکسیدکربن، رابطه (1) اصلاح شده و از نظر فیزیکی تبدیل به یک معادله دیفرانسیل مرتبه اول بصورت رابطه (4) بدست خواهد آمد.

$$(4) \frac{dC}{dt} + \frac{ACH}{60} \xi C = \frac{n\dot{m}}{V}$$

این معادله دارای حل صریح با استفاده از فاکتور انتگرال ساز است. از نظر فیزیکی در صورتی که در ابتدا در پارکینگ هیچ گونه منبع منوکسیدکربن وجود نداشته باشد (همه ماشین ها خاموش باشند)، میزان غلظت منوکسیدکربن در پارکینگ برابر با صفر خواهد بود. بدین منظور جهت حل معادله دیفرانسیل 4 فرض می شود که مقدار غلظت منوکسیدکربن در زمان صفر برابر با صفر می باشد. در این صورت با حل معادله دیفرانسیل بیان شده در رابطه (4)، رابطه (5) بدست خواهد آمد.

$$(5) C(t) = \frac{60n\dot{m}}{\xi VACH} \left[1 - \exp\left(-\frac{\xi ACH}{60} t\right) \right]$$

رابطه (5) بیانگر تغییرات لحظه ای منوکسیدکربن با زمان و دیگر پارامترهای عملکردی پارکینگ همانند تعداد ماشین های روشن، دی جمی منوکسیدکربن خروجی از اگزوژ ماشین، تعداد تعویض هوا و حجم پارکینگ است. از نظر فیزیکی مقدار تعیین کننده حداکثر غلظت منوکسیدکربن پارامترهایی همچون دی جمی خروجی منوکسیدکربن از کلیه ماشین ها و هوای تهویه می باشد. از طرفی در رابطه (5)، علاوه بر دو پارامتر بیان شده، کارایی خروجی منوکسیدکربن هم موجود است که از نظر فیزیکی بیانگر افزایش یا کاهش غلظت منوکسیدکربن در کل فضای پارکینگ با تغییر رژیم جریان از اتصال کوتاه به جریان جابجایی است. در محاسبات مربوط به تهویه معمولاً از رابطه میانگین گیری شده غلظت منوکسیدکربن استفاده می شود. بدین منظور با استفاده از میانگین گیری از رابطه (5)، رابطه غلظت میانگین منوکسیدکربن در هر محدوده زمانی مطابق با رابطه (6) بدست خواهد آمد.

$$(6) \bar{C} = \frac{60n\dot{m}}{\xi VACH} \left[1 - \frac{60}{T\xi ACH} \left(1 - \exp\left(-\frac{T\xi ACH}{V}\right) \right) \right]$$

در رابطه فوق پارامتر T بیانگر مدت زمان میانگین گیری است. مدت زمان میانگین گیری در استانداردهای مختلف متفاوت بوده و از 15 دقیقه [6] تا 8

¹ Well mixed model

جدول 3 مقایسه رابطه (6) و نتایج اندازه‌گیری تجربی [8]

پارکینگ 3			پارامتر
پارکینگ 1	پارکینگ 2	پارکینگ 3	
0.69	0.81	0.77	کارابی خروجی منوکسیدکربن
11	27	129	میانگین منوکسیدکربن (ppm) [8]
9.45	30.52	124.3	میانگین منوکسیدکربن (ppm) رابطه (6)
14	13	3.6	تفاوت اندازه‌گیری [8] و رابطه (6) (%)

جدول 4 مقایسه رابطه (6) و نتایج اندازه‌گیری تجربی [13]

پارکینگ 3			پارامتر
پارکینگ 1	پارکینگ 2	پارکینگ 3	
1.75	1.75	1	کارابی خروجی منوکسیدکربن
14	14	129	میانگین منوکسیدکربن (ppm) [13]
16.9	13.6	135.02	میانگین منوکسیدکربن (ppm) رابطه (6)
20	3	5	تفاوت اندازه‌گیری [13] و رابطه (6) (%)

جدول 5 مقایسه رابطه (6) و نتایج اندازه‌گیری تجربی [13]

پارکینگ 6			پارامتر
پارکینگ 4	پارکینگ 5	پارکینگ 6	
1.75	1.75	1.75	کارابی خروجی منوکسیدکربن
6	14	27	میانگین منوکسیدکربن (ppm) [13]
6.28	16.6	24.03	میانگین منوکسیدکربن (ppm) رابطه (6)
5	18.6	11	تفاوت اندازه‌گیری [13] و رابطه (6) (%)

[13, 10, 8] می‌باشد.

۵- پخش آلودگی در پارکینگ‌های طبقاتی [10]: از جمله پارکینگ‌هایی که نویسندهان مقاله حاضر به بررسی عددی پخش آلودگی در آنها پرداخته‌اند، پارکینگ‌های طبقاتی می‌باشد (شکل 1). این پارکینگ‌ها امروزه کاربرد بسیاری داشته و طراحی صحیح سیستم تهویه و ایجاد الگوی جریان مناسب در آنها نیاز به بررسی‌های دقیق و متنوع دارد. در مرجع [10] راهکارهای افزایش کیفیت هوا در این پارکینگ‌ها مورد بررسی قرار گرفته است. در مرجع یاده شده، با استفاده از بهبود موقعیت ورودی‌های هوای تمیز و خروجی‌های هوای آلوده، غلظت منوکسیدکربن در پارکینگ‌های طبقاتی کاهش یافته است. ورودی‌های هوای تمیز بر روی دیواره جنبی و خروجی‌های هوای آلوده بر روی دیواره شمالي طبقات مختلف پارکینگ‌های فوق قرار دارند. چالش مهم در تولید الگوی جریان مناسب در این پارکینگ‌ها، بدست آوردن بهترین ارتفاع نصب دریچه‌های ورودی هوای تمیز و دریچه‌های خروجی هوای آلوده می‌باشد. بدین منظور همان‌گونه که در مرجع [10] بیان شده است، ارتفاع دریچه‌های ورودی هوای تمیز و دریچه‌های خروجی هوای آلوده از محل کف تا سقف تغییر کرده و غلظت منوکسیدکربن در کل فضای هر دو پارکینگ با استفاده از حل عددی بدست آمده است. نتایج حاصل از مرجع [10] بیانگر این است که در صورت نصب دریچه‌های ورودی هوای تمیز در ارتفاع‌های بی بعد (نسبت ارتفاع دریچه به ارتفاع سقف) 0.7 تا 0.7 و نسبت دریچه‌های خروجی آلودگی در ارتفاع بی بعد 0.6 تا 0.7، کمترین میزان غلظت منوکسیدکربن در هر دو پارکینگ حاصل می‌شود. همچنین صورتی که دریچه‌های خروجی آلودگی در پارکینگ حاصل شده در موقعیت‌های بیان شده نسبت شوند، الگوی جریان ایجاد شده در پارکینگ از نوع جابجایی بوده و کارابی خروجی منوکسیدکربن در هر دو پارکینگ حدوداً ۱.7 می‌باشد. برای بررسی دقت رابطه‌های (5) و (6) در این گونه پارکینگ‌ها،

جدول 2 مقایسه نتایج رابطه (6) و نتایج مرجع [12]

شماره	حجم (m ³)	رابطه (6)	مرجع [12]	(ppm)
1	5000	49	48	
2	7000	35	34	
3	10000	24.5	24	
4	15000	16.3	16	
5	20000	12.3	12	
6	25000	9.8	9.6	
7	28000	8.8	8.6	
8	30000	8.2	8	
9	35000	7	6.9	

آورده و با استفاده از آن کارابی خروجی منوکسیدکربن را تعریف نموده‌اند. مشخصات پارکینگ مورد بررسی و مقایسه بین نتایج حاصل از اندازه‌گیری تجربی و نتایج حاصل از رابطه (6) در جدول 3 نمایش داده شده است. چنان و چو اندازه‌گیری را در چندین پارکینگ با حالت‌های مختلف تهویه همانند تهویه مکانیکی تنها با ورودی‌های هوای تمیز، تهویه مکانیکی تنها با استفاده از فن‌های اگزاست و تهویه مکانیکی با هر دو انجام داده‌اند. در پارکینگ‌هایی که در این مقاله بیان شده و مورد بررسی قرار گرفته‌اند، از تهویه مکانیکی با ورودی‌های هوای تمیز و فن‌های اگزاست برای خروجی هوای آلوود استفاده شده است. با توجه به اندازه‌گیری‌های انجام شده کارابی خروجی منوکسیدکربن در هر سه پارکینگ کمتر از یک بوده و در نتیجه رژیم جریان از نوع جریان اتصال کوتاه است. میزان غلظت منوکسیدکربن در پارکینگ 1 بسیار بیشتر از حد مجاز بیان شده توسط استاندارد [4] بوده و در دو پارکینگ 2 و 3، میزان غلظت منوکسیدکربن کمتر از حد مجاز استاندارد است. دلیل کمتر بودن غلظت منوکسیدکربن در پارکینگ‌های 2 و 3 را می‌توان تعداد بسیار کم ماشین‌های روشن و در نتیجه دبی جرمی پایین منوکسیدکربن ورودی به پارکینگ‌های فوق دانست. مقایسه نتایج تجربی و رابطه (6) بیانگر دقت خوب رابطه فوق است.

ج- پژوهش تجربی چان و بورنت [13]: چان و بورنت با استفاده از اندازه‌گیری تجربی، غلظت منوکسیدکربن در چندین پارکینگ‌های بسته را در هنگ کنگ بدست آورده‌اند. در این مقاله نتایج حاصل از اندازه‌گیری تجربی منوکسیدکربن در پارکینگ‌های فوق با رابطه (6) مقایسه شده است. مشخصات پارکینگ‌های فوق به همراه نتایج حاصل از اندازه‌گیری تجربی و رابطه (6) در جدول‌های 4 و 5 نمایش داده است. با توجه به این دو جدول، پارکینگ‌های اندازه‌گیری شده دارای حجم‌های و دبی‌های مختلف جریان تهویه هستند. همچنین ارتفاع پارکینگ‌های فوق هم در محدوده 2 تا 2.5 متر می‌باشد. تخمین نتایج حل عددی بیانگر این است که به جز پارکینگ شماره 1، بقیه پارکینگ‌ها دارای کیفیت هوای مناسب و در محدوده استاندارد هستند. حداکثر تفاوت مقادیر حاصل از اندازه‌گیری تجربی چان و بورنت [13] و رابطه (6) برابر با 20% و در پارکینگ شماره 3 است. همان‌گونه که در جدول‌های 4 و 5 مشاهده می‌شود، در پارکینگ‌های 2 تا 6 جریان از نوع جابجایی بوده و این رژیم جریان تأثیر خود را بر روی کیفیت هوای داخلی پارکینگ گذاشته است. مقایسه نتایج حاصل از رابطه (6) با نتایج تجربی مقالات موجود بیانگر دقت مناسب این رابطه بوده و بنابراین می‌توان از آن برای تخمین میزان منوکسیدکربن در پارکینگ‌های بسته دارای تهویه مکانیکی و دارای شرایط معلوم میزان دبی جرمی منوکسیدکربن ورودی به پارکینگ استفاده نمود. لازم به ذکر است که میزان کارابی در نظر گرفته شده در جداول 3 تا 5 با توجه به مقالات مرجع

از حد مجاز استاندارد خواهد رسید. با توجه به اینکه حد آلاینده های موجود در پارکینگ در حالت جریان متمایل به جریان جابجایی کمتر از حد مجاز استاندارد است، جهت کاهش مصرف انرژی می توان دبی هوای تهویه را کاهش داد. در این حالت در صورتی که حجم هوای تهویه برابر با 3.2 تعویض هوا در نظر گرفته شود، متوسط غلظت آلاینده ها در پارکینگ های طبقاتی بیان شده به 35 ppm خواهد رسید. بنابراین هم حد مجاز آلاینده در محدوده استاندارد قرار گرفته و هم میزان مصرف انرژی کاهش یافته است. در صورتی که میزان هوای تهویه ورودی به پارکینگ به عنوان معیاری از مصرف انرژی در نظر گرفته شود، میزان مصرف انرژی در حالت بهبود یافته نسبت به حالت اولیه به صورت رابطه (7) بدست خواهد آمد.

$$\frac{\text{Energy}_2}{\text{Energy}_1} = \left(\frac{q_2}{q_1} \right)^3 = \left(\frac{16.7}{20.4} \right)^3 = 0.55 \quad (7)$$

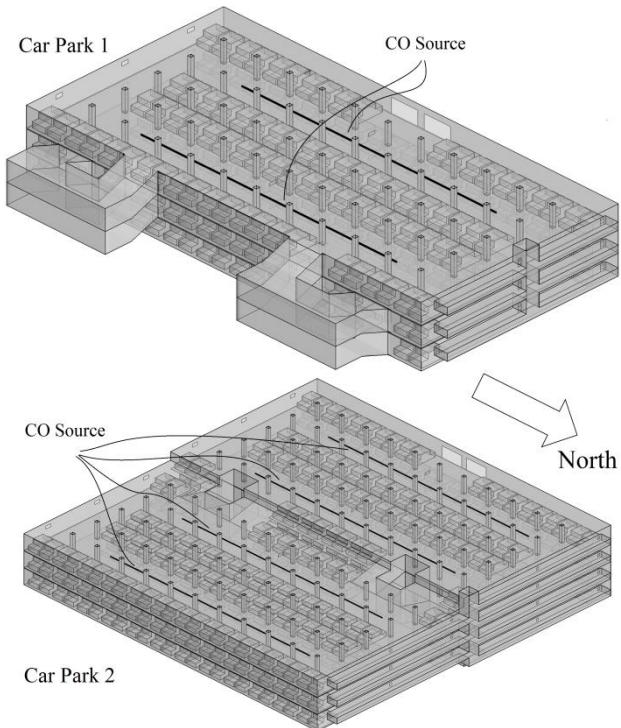

Fig. 1 Common layouts of multi-level car parks [10]

شکل 1 هندسه های متداول پارکینگ های طبقاتی [10]

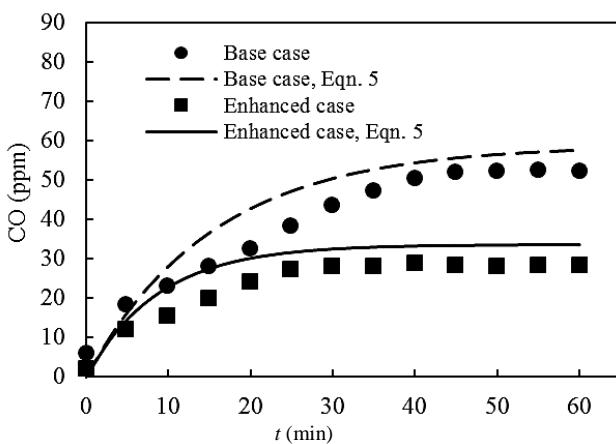

Fig. 2 Comparison of numerical results and Eqn. (5) [10]

شکل 2 مقایسه نتایج حل عددی و رابطه (5) [10]

مقایسه ای بین نتایج حاصل از حل عددی [10] و نتایج حاصل از رابطه های (5) و (6) انجام شده است. مقدار کارایی خروجی منوکسید کربن در رابطه های (5) و (6) با توجه به نتایج حل عددی انتخاب شده است. نتایج حاصل در جدول 6 و شکل 2 بیان شده است. مقایسه نتایج حاصل از جدول 6 و شکل 2 بیانگر دقیق متناسب رابطه های (5) و (6) بوده و بنابراین می توان از دو رابطه نامبرده در تخمین غلظت آلاینده در پارکینگ های طبقاتی هم استفاده نمود.

4- برسی اثر الگوی جریان بر مصرف انرژی در پارکینگ های طبقاتی

نکته با اهمیت در استفاده از رابطه (6)، وجود دو پارامتر میزان هوای تهویه و کارایی خروجی آلاینده است. با توجه به مراجع پیشین [14,10,8]، هر چه رژیم جریان در پارکینگ به جریان جابجایی نزدیک شود، میزان غلظت آلاینده ها کاهش یافته و کیفیت هوای داخلی افزایش می یابد. بنابراین، جهت طراحی اولیه می توان فرض نمود که جریان در پارکینگ از نوع جابجایی بوده و هوای تهویه را با توجه به استاندارد [4] محاسبه نمود. پس از محاسبه میزان هوای تهویه، می توان با استفاده از رابطه (6) میزان غلظت متوسط آلاینده را بدست آورده و با معیارهای بیان شده در استاندارد [4] مقایسه نمود. در صورتی که میزان متوسط در بازه های زمانی مختلف بیش از مقداری معیار استاندارد بدست آمد، می توان دو پارامتر میزان هوای تهویه و کارایی خروجی آلاینده را تغییر داد تا شرایط کیفیت هوای در پارکینگ بهبود یابد. رابطه (6) بیانگر این است که افزایش میزان کارایی خروجی آلاینده از مقدار مرتبط به رژیم جریان اختلالی (محدوده 1) به مقدار مرتبط به رژیم جریان جابجایی (مقداری بیشتر از 1) باعث کاهش غلظت آلاینده می شود. از طرفی تغییر رژیم جریان در پارکینگ با استفاده از بهبود موقیت دریچه های ورودی هوا و دریچه های خروجی آلاینده حاصل می شود [10]. بنابراین طراحی بهینه حاصل خواهد شد. بنابراین، در صورتی که دبی جرمی منوکسید کربن و حجم پارکینگ به صورت مقادیری ثابت در نظر گرفته شوند، تغییر دو پارامتر تعداد تعویض هوا و کارایی خروجی آلاینده عاملی تعیین کننده در میزان غلظت متوسط آلاینده ها خواهد بود. جهت بررسی اثر این دو پارامتر بر تخمین میزان غلظت آلاینده در پارکینگ های بسته طبقاتی (مشابه شکل 1)، مجموع دبی جرمی منوکسید کربن خروجی از اگزوز ماشین ها برابر با 63 متر مکعب بر دقیقه و حجم پارکینگ برابر با 15390 متر مکعب در نظر گرفته شده است. با استفاده از این داده ها و رابطه (6)، میزان غلظت متوسط آلاینده در بازه یک ساعت و در حالت جریان جابجایی ($\zeta=1$) در پارکینگ طبقاتی بیان شده در بخش 4 برابر با 43 ppm بدست آمده است. میزان هوای تهویه در این حالت با استفاده از روش استاندارد [4] برابر با 3.9 تعویض هوا در نظر گرفته شده است. همان گونه که مشاهده می شود، میزان دبی هوای تهویه و در نتیجه مصرف انرژی در این حالت بالا بوده و از طرفی میزان غلظت آلاینده بیش از حد مجاز استاندارد (35 ppm) در یک ساعت است [4]. بنابراین باید موقعیت دریچه های ورودی هوا و خروجی هوای آلوده تغییر کرده و شرایط به گونه ای باشد که رژیم جریان به جریان جابجایی ($\zeta>1$) نزدیک شود. مطابق با مرجع [10]، مقدار کارایی خروجی منوکسید کربن در بهترین حالت در پارکینگ های طبقاتی مورد بررسی برابر با 1.7 بود. با در نظر گرفتن این مقدار، میزان غلظت متوسط آلاینده ها در یک بازه یک ساعت در پارکینگ های یاد شده با استفاده از رابطه (6) برابر با 28 ppm بدست خواهد آمد. بنابراین کیفیت هوای در پارکینگ های فوق بهبود خواهد یافت و به کمتر

خودرو، متوسط (دارای 4 تا حداکثر 25 محل توقف خودرو) و بزرگ (دارای بیش از 25 محل توقف خودرو) در انواع خصوصی و عمومی تقسیم می شوند [16].

- ارتفاع مجاز پارکینگ های بسته برای پارکینگ های متوسط و بزرگ حداقل 2.4 متر است.
- سیستم تخلیه مکانیکی هوا باید چنان طراحی و نصب شود که قادر باشد کل هوا آلوده فضای مورد نظر را به خارج از ساختمان انتقال دهد [11].
- تخلیه هوای پارکینگ عمومی و بزرگ باید به طور مکانیکی صورت گیرد و فقط در مواقعی باید به کار افتد که تخلیه هوا لازم باشد. در موقع دیگر سیستم تخلیه مکانیکی هوا ممکن است کار نکند [11].
- سیستم تخلیه مکانیکی هوای پارکینگ عمومی باید بطور پیوسته کار کند، مگر آنکه به طور خودکار با فرمان از حسگری که میزان منوکسیدکربن را اندازه می گیرد، قطع و وصل شود و میزان غلظت منوکسیدکربن در پارکینگ را در کمتر از 25 ppm نگاه دارد [11].
- میزان هوای تازه‌ی لازم برای یک پارکینگ عمومی به اندازه 7.5 لیتر بر ثانیه بر مترمربع می باشد [11].
- در صورتی که فضا یا مجموعه‌ای از فضاهای دارای آلینده خاصی باشد و در حالتی که بیش از 50٪ اوقات میزان آلودگی هوا کمتر از 50٪ آلودگی متعارف باشد، دبی تهویه باید قابلیت کم شدن تا 50٪ دبی متعارف را داشته باشد [17,16,11].

5-1-1- ارزیابی مقررات ملی ساختمان

همان گونه که مشاهده می شود، رویکرد مباحث مختلف مقررات ملی ساختمان (و دیگر استانداردهای داخلی) به تهويه پارکينگ های بسته بسيار محدود بوده و با توجه به رشد روز افزون استفاده از اين پارکينگ ها در ايران، نياز مبرمی به تصحیحات لازم دارند. از جمله نقاط قوت مقررات ملی ساختمان، دسته بندی پارکينگ های بسته به سه گروه کوچک، متوسط و بزرگ و دو کاربری عمومی و خصوصی است. همچنین با استفاده از اين معيار می توان استفاده از تهويه مکانیکی برای پارکينگ های بسته عمومی و بزرگ را قابل توجيه و لازم در نظر گرفت. همچنان در مقررات ملی ساختمان تصریح شده است که "سیستم تهويه مکانیکی باید توانایی خروج کلیه آلینده ها از فضای پارکینگ را داشته باشد". اين رویکرد را می توان به عنوان معيار جهت کیفیت طراحی سیستم تهويه در نظر گرفت. به عبارتی در صورتی که الگوی جريان ايجاد شده در پارکينگ با استفاده از سیستم تهويه طراحی شده به صورت اتصال کوتاه باشد، آلینده ها در پارکينگ باقی مانده و در نتيجه معيار "خروج کلیه آلینده ها از فضای پارکینگ" ارضاء خواهد شد. از نوع جريان جابجي با کارايی جريان ايجاد شده در پارکينگ، از نوع جريان جابجي با کارايی خروجي منوکسیدکربن بزرگتر از يك باشد، جريان به سمت دریچه های خروجي آلینده ها هدایت شده و در صورتی که ارتفاع اين دریچه ها در موقعیت مناسب باشد (ارتفاع بي بعد 0.6 تا 0.7 مطابق با مراجع [14,10]), منوکسیدکربن به خوبی از فضای پارکينگ خارج خواهد شد (زيرا غلظت منوکسیدکربن در مقطع دریچه های خروجي آلینده بيش از مقدار متوسط آن در كل فضای پارکينگ بوده و اين به معنی هدایت و خروج موثر منوکسیدکربن از فضای پارکينگ می باشد). به عبارتی نصب دریچه های خروجي منوکسیدکربن در ارتفاع بي بعد 0.6 تا 0.7 باعث تولید الگوی جريان جابجي با کارکينگ و در نتيجه کاهش غلظت آلینده ها در كل فضای

جدول 6 مقایسه رابطه (6) و نتایج حل عددی در مرجع [10]

Table 6 Comparison of Eqn. (6) and numerical results of [10]

پارامتر	حالات پایه	حالات بهبود یافته
1.7	1	کارايی خروجي منوکسیدکربن
25	41	ميانيگين منوکسیدکربن (ppm) [10]
28	43	ميانيگين منوکسیدکربن (ppm) (رابطه 6)
12	5	تفاوت حل عددی [10] و رابطه (6) (%)

همان گونه که مشاهده می شود، مصرف انرژی به اندازه 45٪ کاهش یافته است. بنابراین با استفاده از رابطه (7) می توان میزان تغییرات در مصرف انرژی با استفاده از تغییر در پارامترهای عملکردی پارکينگ را مشاهده نمود. مهمترین پارامترهایی که بدین صورت قابل تغییر ند شامل میزان هواي تهويه و کارايی خروجي منوکسیدکربن هستند. همان گونه که در دیگر مراجع هم بيان شده است، کارايی خروجي منوکسیدکربن در صورتی دچار تغییر می شود که خروج آلینده ها از پارکينگ بهبود يابد. بهبود در خروجي آلینده ها از پارکينگ هم تابعی از موقعیت دریچه های خروجي آلینده است.

5- پیشنهادات اصلاحی جهت بهبود استاندارد ملی

رویکرد استانداردها به تهويه در پارکينگ های بسته معمولاً بر اساس معرفی حد مجاز منوکسیدکربن در بازه های زمانی مختلف و معرفی میزان جريان هواي لازم برای تأمین اين حد مجاز می باشد. حد مجاز منوکسیدکربن و میزان هواي تهويه در استانداردهای مختلف معمولاً بر اساس آلینده تولیدی ماشین ها، عمر ماشین ها و شرایط خاص هر کشور تعیین می شود. در سالهای اخیر با رشد تکنولوژی ساخت ماشین و از طرفی افزایش کیفیت و راندمان موتور ماشین ها در تولید آلینده، میزان منوکسیدکربن تولیدی توسط ماشین ها کاهش یافته و به دنبال آن استانداردها هم حد میزان هواي تهويه لازم را کاهش داده اند [15]. استانداردهای کشورهای مختلف همانند کانادا، سوئد، فنلاند، فرانسه، آلمان، زاپن، کره جنوبی، هلند و بریتانیا معمولاً از مقداری ثابتی جهت معرفی میزان هواي تهويه استفاده می کنند. همچنین مبحث 14 مقررات ملی ساختمان هم رویکرد مشابهی به تهويه در پارکينگ های بسته دارد [11]. استفاده از مقداری ثابت معمولاً باعث می شود پارامترهای مهمی همچون تعداد ماشین های روشن، حجم پارکينگ، زمان کارکرد ماشین ها در پارکينگ و میزان آلینده خروجي از آنها مورد توجه قرار نگیرد. از طرفی با توجه به اينکه بهينه سازی مصرف انرژی در سالیان اخیر دارای اهمیت شده است، استفاده از رویکرد فوق به تهويه هوا در پارکينگ های بسته، حالت بهينه ای از کیفیت هواي مناسب و کاهش مصرف انرژی را نتيجه خواهد داد. در سالهای اخیر استانداردهای بين المللی همانند اشری [4]، کد بين المللی مکانیک [5] و استاندارد استراليا [3] راهکارهایی جهت کاهش آلینده و مصرف انرژی و افزایش کیفیت هواي داخلی پارکينگ ها معرفی کرده اند. در اين بخش رویکرد مقررات ملی ساختمان [11] به تهويه در پارکينگ های بسته بیان شده و نقاط ضعف آن بیان شده و با استفاده از رابطه های (5) و (6) پیشنهادات اصلاحی جهت بهبود آن بیان خواهد شد.

5- رویکرد مقررات ملی ساختمان به تهويه پارکينگ های بسته

مباحث 4 و 14 از مقررات ملی ساختمان به بیان نکات اندکی در زمینه طراحی تهويه در پارکينگ های بسته پرداخته اند. اين نکات در ادامه بیان شده اند.

- پارکينگ های بسته به سه گروه کوچک (دارای حداکثر 3 محل توقف

میزان دبی هوای تهویه برابر با 0.016 مترمکعب بر ثانیه بر واحد سطح ($m^3 s^{-1} m^{-2}$) در حالت جریان اختلاطی و 0.0106 مترمکعب بر ثانیه بر واحد سطح ($m^3 s^{-1} m^{-2}$) در حالت جریان جابجایی بسته خواهد آمد که میزان مصرف انرژی بسیار بالای داشته و از طرفی به دلیل دبی بالای جریان تهویه، آسایش حرارتی در پارکینگ به دلیل کوران هوا به شدت کاهش می‌یابد. بنابراین مقدار حد آلاینده بیان شده در مقررات ملی ساختمان نیاز به تعديل داشته و با استفاده از دبی تهویه 0.0075 مترمکعب بر واحد سطح پارکینگ، حداکثر غلظت آلاینده 35 ppm در پارکینگ بدست خواهد آمد که مقداری مطابق با استاندارد اشری می‌باشد. بنابراین پیشنهاد می‌شود، حد آلاینده بیان شده در مقررات ملی ساختمان برابر با 35 ppm در نظر گرفته شود.

- با توجه به اینکه تغییر الگوی جریان در پارکینگ باعث ایجاد شرایط کیفیت هوای مناسب با مصرف انرژی کمتر می‌شود، پیشنهاد می‌شود که جریان در پارکینگ با استفاده از پارامتر کارابی خروجی منوکسیدکربن دسته بندی شود. همچنین جهت ایجاد الگوی مناسب جریان در پارکینگ های بسته و با توجه به پژوهش های پیشین [14,10]، بازه ارتفاع بی بعد 0.6 تا 0.7 جهت نصب دریچه های خروجی هوای آلوده پیشنهاد گردد.

- 5-1-2- بیان پیشنهادات اصلاحی جهت بهبود مقررات ملی ساختمان**
- با توجه به موارد بیان شده، پیشنهادات اصلاحی به مقررات ملی ساختمان به صورت زیر می باشند:
- 1- استفاده از حد مجاز آلاینده 35 ppm به جای 25 ppm جهت کاهش مصرف انرژی در همه زمان ها
 - 2- بیان حد مجاز آلاینده 35 ppm برای بازه زمانی 1 ساعته و 25 ppm برای بازه زمانی 8 ساعته
 - 3- قرارگیری دریچه های خروجی آلاینده در بازه ارتفاع بی بعد 0.6 تا 0.7 جهت ایجاد الگوی جریان مناسب در پارکینگ
 - 4- استفاده از رابطه (6) جهت محاسبه میزان هوای تهویه بر مبنای حد مجاز آلاینده

6- نتیجه گیری و جمع بندی

در این مقاله یک رابطه تحلیلی جهت محاسبه غلظت آلاینده در پارکینگ های بسته بیان شده است. رابطه فوق با استفاده از پارامترهای همچون حجم پارکینگ، تعداد تعویض هوا، کارابی خروجی منوکسیدکربن، تعداد ماشین های روشن و دبی حجمی منوکسیدکربن خروجی از اگزوز ماشین ها توانایی تخمین میزان متوسط منوکسیدکربن در پارکینگ های بسته در بازه های زمانی مختلف را دارد. مقایسه نتایج حاصل از مدل فوق و نتایج حاصل از حل عددی پژوهش های پیشین بیانگر دقیق متناسب مدل ارائه شده است. همچنین با استفاده از رابطه تحلیلی بدست آمده، استانداردهای مختلف مورد ارزیابی قرار گرفته و پیشنهادهایی جهت بهبود آنها بیان شده است.

با استفاده از رابطه تحلیلی بیان شده می توان با دقت مناسبی میزان آلایندهها و غلظت متوسط آلایندهها در پارکینگ های بسته طبقاتی را بدست آورد. رابطه تحلیلی بیان شده دارای همخوانی با فیزیک جریان آلودگی در پارکینگ های بسته است. همچنین با استفاده از رابطه تحلیلی بیان شده، میزان کاهش در غلظت آلایندهها و کاهش مصرف انرژی با استفاده از نزدیک

پارکینگ خواهد شد.

از جمله نقاط ضعف اصلی مقررات ملی ساختمان می توان به حد مجاز آلاینده بیان شده و میزان هوای تهویه اشاره کرد. در مقررات ملی ساختمان میزان حد مجاز آلایندهها برابر با 25 ppm و میزان هوای تهویه برابر با $0.0075 m^3 s^{-1} m^{-2}$ در نظر گرفته شده است. در نظر گرفتن یک مقدار ثابت جهت هوای تهویه باعث افزایش مصرف انرژی شده و از طرفی ممکن است که این مقدار ثابت، برای تأمین حد مجاز آلایندهها کافی نباشد. برای بهبود رویکرد مقررات ملی ساختمان به تهویه در پارکینگ های بسته اصلاحاتی به صورت زیر پیشنهاد می گردد.

- بیان حد مجاز آلایندهها در بازه های زمانی مختلف باعث کنترل بهتر آلایندهها در پارکینگ های بسته می شود. بر طبق دیگر استانداردها همانند اشری [4] و استاندارد ملی بریتانیا [6]، استفاده همیشگی از حد مجاز 25 ppm باعث افزایش مصرف انرژی خواهد شد. بدین منظور می توان از رویکردهای متفاوت استفاده کرد. اولین راهکار استفاده از مقادیر هوای تهویه بیان شده در استاندارد اشری جهت بازه های زمانی 1 (35 ppm) و 8 ساعته (25 ppm) است (رابطه 8). البته همان گونه که در بخش قبلی بیان گردید، استفاده از این مقادیر دارای محدودیت های بوده و باید پیشنهادات اصلاحی مقاله حاضر به استاندارد اشری هم برای استفاده از این استاندارد در نظر گرفته شوند. راهکار دوم استفاده از بازه های زمانی دیگر (مطابق با دیگر استانداردها) جهت بیان حد مجاز آلایندهها می باشد. جهت استفاده از این راهکار، باید میزان رفت و آمد ماشین به پارکینگ در ساعات مختلف معلوم بوده و در ساعت های پیک کارکردی پارکینگ از معيار حد مجاز آلاینده در بازه های زمانی کوتاه تر و در دیگر ساعتها از معيار حد مجاز آلاینده مطابق با اشری استفاده شود. به عنوان مثال حد مجاز آلاینده بیان شده در استاندارد فرانسه برابر با 100 ppm بازه زمانی 20 دقیقه است. قرارگیری افراد در معرض منوکسیدکربن با غلظت بیان شده در بازه زمانی 20 دقیقه سبب ایجاد اثرات نامطلوب نشده ولی در صورتی که بازه زمانی افزایش یابد، اثرات نامطلوب حاصل از این آلودگی خود را نشان خواهد داد. بنابراین استفاده از این رویکرد برای کاربران پارکینگ در حال پیک کارکردی پارکینگ مناسب خواهد بود. بدین منظور پارکینگ بررسی شده در بخش قبلی با حجم 10000 مترمکعب، ظرفیت 200 ماشین و میزان دبی خروجی منوکسیدکربن از هر ماشین برابر با 1.5 گرم بر دقیقه را در نظر می گیریم. با استفاده از رابطه (6) میزان دبی هوای تهویه برای تأمین حد مجاز منوکسیدکربن 100 ppm در یک بازه زمانی 20 دقیقه ای برابر با $0.0075 m^3 s^{-1} m^{-2}$ مترمکعب بر ثانیه بر واحد سطح ($m^3 s^{-1} m^{-2}$) خواهد بود. از طرفی در صورتی که دریچه های خروجی هوای آلوده در موقعیت مناسب خود قرار داشته و الگوی جریان جابجایی در پارکینگ برقرار باشد، میزان هوای تهویه به $0.00162 m^3 s^{-1} m^{-2}$ مترمکعب بر ثانیه بر واحد سطح ($m^3 s^{-1} m^{-2}$) کاهش خواهد یافت. همان گونه که مشاهده می شود، با استفاده از راهکار دوم بیان شده در این بخش، هم کیفیت هوای مناسب در شرایط پیک کارکردی پارکینگ ایجاد شده و هم مصرف انرژی با استفاده از بهبود الگوی جریان کاهش خواهد یافت.
- در صورتی که از مقدار بیان شده توسط مقررات ملی ساختمان جهت تهویه پارکینگ استفاده شود (حد مجاز 25 ppm در یک ساعت)،

زمان (min)	T, t
حجم پارکینگ (m^3)	V
علایم یونانی	
کارایی خروجی منوکسید کربن	٪

کردن رژیم جریان به جریان جابجایی قابل مشاهده است. رابطه تحلیلی ارائه شده دارای قابلیت بررسی میزان غلظت آلاینده با استفاده از کارایی خروجی آلاینده است، بنابراین می‌تواند در کنار طراحی و شبیه‌سازی سیستم تهویه به عنوان راهکاری سریع جهت اعمال رژیم جریان مناسب مورد استفاده قرار گیرد.

8- مراجع

- [1] W. Chow, W. Fung, Survey on the indoor environment of enclosed car parks in Hong Kong, *Tunnelling and Underground Space Technology*, Vol. 10, No. 2, pp. 247-255, 1995.
- [2] NFPA 88A Standard for Parking Structures, 1998.
- [3] Australian Standard, The use of ventilation and airconditioning in buildings, Part 2: Mechanical ventilation in buildings, 2002.
- [4] ASHRAE Handbook, HVAC Applications (SI), chapter 15: enclosed vehicular facilities 2011.
- [5] International Mechanical Code (IMC 2012), International code council, INC, 2012.
- [6] BRITISH Standard, Components for smoke and heat control systems, Part 7: Code of practice on functional recommendations and calculation methods for smoke and heat control systems for covered car parks, BSI, 2006.
- [7] Final Assessment: Integrated Science Assessment for Carbon Monoxide, United states Environmental Protection Agency (EPA), 2010.
- [8] M. Y. Chan, W. K. Chow, Car park ventilation system: performance evaluation, *Building and Environment*, Vol. 39, No. 6, pp. 635-643, 2004.
- [9] J. C. Ho, H. Xue, K. L. Tay, A field study on determination of carbon monoxide level and thermal environment in an underground car park, *Building and Environment*, Vol. 39, No. 1, pp. 67-75, 2004.
- [10] J. Amnian, M. Maerefat, Gh. Heidarinejad, Offering a method for reducing pollution and criterion for evaluation of ventilation flow in multilevel enclosed parking lots, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 16, No. 7, pp. 285-296, 2016. (in Persian) (فارسی)
- [11] Ministry of Housing and Urban Development of Iran, National building regulations of Iran, XIV issue, thermal installations, air exchange and air conditioning, 2009. (in Persian) (فارسی)
- [12] W. Chow, Simulation of carbon monoxide level in enclosed car parks using an air flow network program, *Tunnelling and underground space technology*, Vol. 11, No. 2, pp. 237-240, 1996.
- [13] M. Y. Chan, J. Burnett, W. K. Chow, Energy use for ventilation systems in underground car parks, *Building and Environment*, Vol. 33, No. 5, pp. 303-314, 1998.
- [14] J. Amnian, M. Maerefat, Gh. Heidarinejad, Investigation on effect of exhaust vents location on reduction of pollution in enclosed car parks, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 16, No. 5, pp. 70-80, 2016. (in Persian) (فارسی)
- [15] M. Krarti, A. Ayari, Ventilation for enclosed parking garages, *ASHRAE Journal*, Vol. 43, No. 2, pp. 52-57, 2001.
- [16] Ministry of Housing and Urban Development of Iran, National building regulations of Iran, IV issue, General building requirements, 2009. (in Persian) (فارسی)
- [17] Ministry of Housing and Urban Development of Iran, National building regulations of Iran, nineteenth issue, energy savings in buildings, 2009. (in Persian) (فارسی)

در این مقاله با توجه به رابطه تحلیلی بدست آمده جهت تخمین غلظت آلاینده، پیشنهادات اصلاحی جهت مقررات ملی ساختمان بیان شده است. پیشنهادات اصلاحی فوق به صورت زیر هستند:

- بیان معیار قرارگیری دریچه‌های خروجی آلاینده در بازه ارتفاع بی بعد مناسب 0.6 تا 0.7 جهت ایجاد شرایط کیفیت هوای مناسب در پارکینگ؛
- استفاده از رابطه (6) جهت ارزیابی کافی یا ناکافی بودن میزان هوای تهویه بدست آمده از رابطه پیشنهادی اشری؛
- بیان دسته‌بندی الگوهای جریان ایجاد شده در پارکینگ‌های بسته و ایجاد جریان هوای جابجایی در پارکینگ با استفاده از ارتفاع بی بعد مناسب دریچه‌های خروجی آلاینده؛
- پیشنهاد رابطه (6) به عنوان رابطه لازم و کافی برای محاسبه میزان هوای تهویه لازم برای تأمین حد مجاز منوکسید کربن در پارکینگ؛
- بیان حد مجاز آلاینده ppm 35 برای بازه زمانی 1 ساعته و 25 ppm برای بازه زمانی 8 ساعته در مقررات ملی ساختمان.

7- فهرست عالیم

سطح پارکینگ (m^2)	A
تعداد تعویض هوای (1/hr)	ACH
غلظت منوکسید کربن (ppm)	C
غلظت میانگین منوکسید کربن (ppm)	\bar{C}
نرخ انتشار آلاینده از ماشین ($gmin^{-1}$)	E
نرخ انتشار آلاینده نرمالیزه شده از ماشین ($grhr^{-1} m^{-2}$)	E_0
دبی حجمی منوکسید کربن ($m^3 min^{-1}$)	\dot{m}
تعداد ماشین‌های روشن	n